feiten hebben wy vermeld ; de gevolgtrekkingen laten wy over aen het publiek !!! »

Op den jaermarkt die verleden donderdag in onze stad heeft plaets gehad, waren te koop gesteld :

1028 paerden en veulens,
554 koeyen en kalveren,
54 schapen,
1275 varkens.

Totael. . 2911

Men ziet door de bovenstaende cyfers dat de tongersche markt niets van zyn belang verliest. Wel is waer is het getal dieren op andere jaren soms aenzienlyker geweest dan verleden donderdag, doch zulks moet toegewezen worden aen tydsomstandigheden die zich overal gelyktydig opdoen.

Een zeer groot getal vreemde kooplieden woonden onze jaermarkt by. Aenzienlyke onderhandelingen hebben plaets gehad, doch met eene merkelyke prysvermindering.

Halsregting van Orsini en Pieri.

Men leest in de *Gazette des Tribunaux* van 13 dezer :

« Orsini en Pieri hebben heden ten 7 ure van den morgend hunne straffe ondergaen op de Roquetteplaets.

« Gedurende hun verblyf in het gevang van la Roquette, waer zy naer toe waren gebragt, na dat zy zich in cassatie voorzien hadden, hebben Orsini en Pieri het karakter en de houding blyven bewaren die zy getoond hadden tydens de debatten.

« Orsini gevoeloos en kalm, sprak weinig en bleef sehier aenhoudendlyk verzonken in eene stille overweging; in zyne zeldzame gesprekken, en toen hy van zyn proces gewaegde, zegde by dat hy zich geenzins te beklagen had wegens de fransche justitie, en dat alle de magistraten trouwhertig hunne pligt hadden volbragt. Hy had met eerbiedigheid de bezoeken ontbaeld van den eerw. heer Hugon, aelmoezenier des gevangs, en deszelfs vermaningen aenhoord. Hy at slechts eenmael daegs en had voor alle gunst verzocht dat men zyn ratioen wyn wat zou vermeerderen.

« Pieri was onderhevig aen eene gelurige opgewondenheid, hy deed niet dan redekavelen en maekte onophoudelyke gebaren, twistte over alles met zyne wachters en zocht zelfs stoffe tot twistgeschil in de woorden die hy den aelmoezenier toestuerde.

« 'T is gisteren dat het bevel der halsregting gegeven is. Sindts acht dagen begaf zich elken morgend een groot getal nieuwsgierigen naer de Roquette plaets. Een zeker getal bragt daer zelfs den nacht over in afwachting der halsregting. De tyding dat het hof van Cassatie de voorziening verworpen had, zich donderdag avond, verspreid hebbende, was de volksmenigte nog talryker geworden dan gisteren. Dezen morgen, reeds van 5 ure, was zy overgroot, en is onophoudelyk vermeerderd tot 7 ure.

« Dezen nacht werd het schavot opgeslagen by het licht der fakkels. Ten 5 ure zyn verscheidene skadrons peerdenvolk post komen vatten in de toegangen des gevangs. Piketten der wacht van Parys werden geplaetst aen den uitgang der straten die uitkomen in de Roquettestraet, te beginnen van aen de Basfroin Papincourtstraten.

« Gisteren, in den avond, een regter van instruktie en een substituet van den keizerlyken prokureur hebben zich begeven naer het gevang om de verklaringen te ontvangen der veroordeelden in geval zy er zouden te doen hebben.

« Dezen morgen, ten zes ure, hebben M. de bestuerder des gevangs en de aelmoezenier, M. Hugon, zich aengeboden in de cel van Orsini en hebben hem aengekondigd dat het rampzalig oogenblik gekomen was. Orsini heeft zich bepaeld met te antwoorden dat hy gereed was. M. de bestuerder en de eerw. heer Nottelet aelmoezenier der Conciergerie, zyn vervolgens in de cel van Pieri gegaen, en hebben hem aengekondigd dat by zich moest bereiden om te sterven. Op deze tyding werd Pieri als door een stuiptrekkende beweging getroffen, en zich geweld aendoende om zyne ontsteltenis te verbergen, vroeg hy om te ontbyten en betuigde de begeerte dat men hem koffy en rhum opdiende. Deze spyzen heeft hy genut in het midden eener koortsachtige ontsteltenis, die hy meermaels deed blyken door zyne schokkende gebaren en zyne luidklinkende stem.

« Na den koffy en den rhum gedronken te hebben die men hem had opgediend, vroeg hy gestadig, en met eene zekere gramschap dat men hem nogmaels rhum of wyn zou geven. Op de woorden van den aelmoezenier Nottelet antwoordde Pieri door afgebrokene zinsneden, iets wat de woeling zyner ziel te kennen gaf. Orsini die geweigerd had eenig voedsel te nemen, vroeg enkelyk een glas rhum, en verzocht den bestuerder des gevangs dat hy hem zou toelaten op zyne gezondheid en heil te drinken. De beide lyders werden vervolgens naer de kapel geleid, alwaer zy een korten tyd hebben verbleven. Orsini wiens biecht M. Hugon daegs te voren gehoord had, heeft zich met ingetogenheid op zyne knien geworpen nevens den aelmoezenier. Pieri heeft zich ook neêrgeknield, en dit oogenblik alleen is hy gerust en stilzwygend gebleven. Korts daerna werden zy in eene byzondere plaets gebragt en overgeleverd aen den beul van Parys, die bygestaen werd door den beul van Rouanen.

« Gedurende de laetste toebereidselen heeft Orsini zyne bedaerdheid en gevoelloosheid blyven behouden. Hy heeft slechts een woord gesproken in 't italiaensch om aen Pieri te zeggen van kalmer te wezen. Pieri inderdaed, langs om meer opgetogen, en poogende gekunstelde vastheid en moed te doen blyken, hield niet op van allerhande gebaren te maken en te spreken.

« Weldra stelde zich de treurige stoet op weg : de veroordeelden, blootvoets, omhangen met een lang wit hemd, het hoofd bedekt met eenen zwarten sluijer, verlieten het gevang. Pieri trad vooruit, geleid door den priester Nottelet en den beul van Parys. Orsini volgde achter hem, vergezeld van den eerw. heer Hugon en den beul van Rouanen. Op den koer des gevangs komende. Pieri, wiens gelaetstrekken krampachtig ineengekrompen waren, en wiens koortsachtige opgewondenheid nog vermeerderd was, heeft gepoogd het lied der Girondynen aen te heffen, en is het blyven voortzingen met eene snokkende stem tot buiten de poorten der gevangenis. De lyders zyn de trappen des schavots opgeklommen ; toen zy op het platforme gekomen waren, bleven zy daer tentoongesteld terwyl een deurwaerder lezing gaf van het doodvonnis.

« Deze lezing geeindigd zynde, hebben de beulen Pieri genomen, die poogingen deed om zyn lied, dat hy een oogenblik had moeten onderbreken, voort te zingen, en wiens stem onder het mes uitdoofde.

« Orsini, die tot dan toe stilzwygend gebleven was, heeft alsdan uigeroepen : « Leve Italien ! leve Frankryk ! » Daerna heeft hy zich aen de beulen overgeleverd.

« Ten 7 ure was alles geeindigd, en het afschuwelyk schelmstuk dat Frankryk en Europa verschrikt had, had zyne wettige uitboeting bekomen. »

De zonverduistering van 15 maert 1858.

(*Zie onzen nummer van zaterdag.*)

Het is zoo dat wy weten dat de zon-eklips van maert te Parys zal beginnen ten elf ure een-en-vyftig minuten voormiddag en eindigen zal ten twee ure acht-en-twintig minuten namiddag. Hare grootste lichtverwisseling zal plaets hebben om een uer elf minuten.

Volgens hetgeen van de byzonderste omstandigheden die eenen zon-eklips voortbrengen gezegd is, ziet men dat het by eene nieuwe maen kan plaets hebben, of dat die by-planeet zich voor ons geheel buiten de zon afteekent, of dat zy een gedeelte van die ster verbergt, of eindelyk dat haer midden juist het midden der zonneschyf bedekt. In het eerste geval, heeft er geen eklips plaets, in het tweede geval is er *gedeeltelyke eklips*, in het derde geval is er *midden-eklips*.

De *midden-verduistering en* zyn van tweederlei soorten, ter oorzake der veranderingen van afstand der maen tot de aerde. Die by-planeet beweegt zich inderdaed niet in een kring rond onzen aerdbol, maer haren omloop is een weinig langachtig, of in andere woorden, eirond. Welnu, iedereen weet dat wanneer een ligchaem zich verwydert, het ons kleiner toeschynt, en, wel te verstaen, dat de maen die, in haren middelbaren afstand, behoudende omtrent denzelfden hoek dan de zon, geene uitzondering aen dezen regel maekt.

Dus, volgens dat zy op haren kleinsten of grootsten afstand van de aerde is wanneer de midden-eklips zich voorbrengt, zien wy haer kleiner of grooter dan de zonneschyf. In het eerste geval is die schyf geheel bedekt, en er heeft plaets hetgeen men volkomen eklips heet ; in het tweede geval is haer midden alleen bedekt, en de zon vertoont ons het aenschyn van een lichtgevenden ring. Die eklips noemt men dan ringvormig.

Het is zeker dat er geenen midden-eklips kan plaets hebben dan op een enkel punt der aerde te gelyk. Zoodra men zich verwydert, waer de lyn door de middengedeeltens der zon gaet en van onze by-planeet de aerdsche oppervlakte afsnydt, ziet men noodzakelyk de maen verloopen van den eenen of den anderen kant ; gevolgentlyk bedekt zy maer gedeeltelyk de zonneschyf, en zelfs op eenen genoegzamen afstand van het punt dat den midden-eklips heeft, ontwaert men de zon in haer geheel.

Nogtans, bygevolg der beweging van de maen, bestaet er eene reeks punten die opvolgentlyk, maer gelyktydig de midden eklips zien. Die reeks punten vormt eene lyn die, voor den aenstaenden eklips van 15 maert, uitgegaen van de noord-zyde van zuid-Amerika, den atlantischen Oceaen doorloopt, en digt by Madera voorbygaende, byna het eiland Ouessânt bereikt, de zuider-kust van Engeland doorsnydt, om daerna voorby Oxford te komen, de Noordzee doorloopt, in Noorwegen komt, by Christiana, en zich in het noorden van Zweden eindigen gaet.

In dien loop, vertoont de eklips eene nieuwsgierige byzonderheid : de voorkomende doorsnede van de maen is in 't begin op de kust van Amerika een weinig grooter dan degene der zon, zoodanig dat de eklips volkomen is, maer het verschil der twee doorsneden is zoo gering, dat de verandering van die der maen gedurende de verduistering, haer in Europa in een ring-eklips hervormt. Er blyft nogtans twyfel bestaen, zoo gelyk M. Faye het gezegd heeft, over de kwestie van te weten of de eklips niet meer geheel zal zyn by de kusten van Bretagne.

Parys is buiten de lyn van den midden-eklips, men zal er dus maer eene gedeeltelyke verduistering hebben. Ten 11 ure 52 minuten, zal men de maen de zonne-schyf zien aentasten ten zuid-westen ; zy zal haer allengskens al meer en meer bedekken tot 11 ure 52 minuten, wanneer er geene zon meer zal blyven, dan eene halve ten zuid-oosten, hebbende ongeveer het tiende gedeelte van breedte der doorsnede van het hemellicht. De verduistering zal daerna allengskens verminderen tot 2 ure 28 minuten, en op dien stond zal de maen uit de zonne-schyf komen, ten noordoosten. Ten westen van Frankryk zal het zichtbaer gebleven gedeelte van de zon kleiner zyn dan te Parys.

Het uitwerksel der verduistering op de kracht van den dag zal byna te Parys gelyk zyn aen hetgene veroorzaekt door eene dikke wolk die voor de zon voorby gaet, doch er zal waerschynlyk een zeer nieuwsgierig verschil plaets hebben en welk voortspruit uit dat er, algemeenlyk, onder de sterke gedeeltelyke verduisteringen, eene vervalsching der kleuren van sommige voorwerpen plaets heeft. Men heeft opgemerkt dat dikwyls de aenzichten eene bronze kleur verkregen. Dit feit heeft plaets gehad by den laetsten zoneklips in Frankryk, degene van july 1851. Ik zelfs heb opgemerkt, in denzelfden eklips, dat yzerkruid van een helder rood, scheen van eene bruine violetachtige kleur te zyn.

Verscheidene andere bloemen van eene roze of rosse kleur, onder andere de dahlias, de fluchias, de nagelbloem, het apenhoofdkruid, enz. waren allen min of meer bruin of violetachtig geworden, terwyl de anderen niet schenen veranderd te zyn. Gelykmatige opmerkingen zyn er gedaen geworden in veel meer andere vroegere eklipsen. Arago heeft eene vernuftige uitlegging gegeven van dit wonder.

De volkomene zon-eklipsen kunnen niet dan in eene regte lyn gezien worden ; er volgt hieruit dat zy op sommige plaetsen zeer zeldzaem zyn. De laetste volkomene verduistering heeft te Parys in 1724 plaets gehad. In de negentiende eeuw zag men er geene. In de totale eklipsen ontwaert men rond de verduisterde schyf, lichtgevende kroonen met talryke uiteenschietende stralen als degene van de glorie der Heiligen. Men heeft ook zeer dikwyls roze omzoomingen aen de schyf der maen opgemerkt, en wolken of roosachtige knobbels, om haren omtrek, in het midden der lichtgevende kroon. Men heeft geene hoop om den 15 maert die verschynselen te zien, waer de zonnesikkel nog breed zyn zal en den luchtkring sterk zal verhelderen, maer ten westen van Frankryk, waer de sikkel zeer ontbenden zyn zal, is er eenige hoop om het spoor van die verschynselen te zien.

Met zienbuizen, zorg dragende dat men het oog bewaert met een zwart glas tegen de kracht van het licht der zon, zal men gedurende den eklips kunnen ontwaren de halfgezichten van maenbergen die zich op de zon afteekenen.

Wat de persoonen aengaet die geene zienbuizen noch zwarte glazen hebben, zy kunnen hun het vermaek verschaffen, van den eklips te aenschouwen, met een stuk glas dat men over de keers of lamp zwart maekt, waerdoor men daerna het oog kan op de zon rigten zonder zich te vermoeijen. Als men door een klein gat eene zonnestraal in eene kamer, waervan de luiken gesloten zyn, laet binnen dringen, kan men insgelyks, op een blad papier, vier of vyf meters van de opening geplaetst, het zonnebeeld zien onder den vorm van eene zikkel.

In 't kort, by de afwezigheid van een totalen eklips in de negentiende eeuw, is de gedeeltelyke eklips van den 15 maert een der schoonste die men alhier zien kan.

Men heeft opgemerk dat de eklipsen hevig indruk maken op de dieren. Eertyds waren zy voor de menschen ook een voorbeeld van afschrik. De geschiedenis krielt van voorbeelden over den schrik die zy hebben veroorzaekt. Op verschillige tydstippen, hebben verhevene geesten gebruik gemaekt van den schrik verwekt door eklipsen, waervan zy de aenkomst hadden voorzien. Alzoo : Christoffel Columbus genoodzaekt zynde van zyne soldaten levensmiddelen te verschaffen, by middel van uitwisselingen te doen met eene wilde natie, en ziende dat die volkeren vyandige inzichten verklaerden, kondigde de oversten van den stam aen, dat hy de maen zou doen verdwynen op eene gestelde uer, waervan gy vooraf berekend had dat er eene verduistering van die planeet moest plaets hebben. Op het bepaelde oogenblik, verdween de maen. De wilden verschrikt kwamen Columbus smeeken van haer te doen weder verschynen, en bragten levensmiddelen in overvloed aen.

In 1654, by de enkele aenkondiging van eenen zoneklips, verborg zich aene menigte bewooners van Frankryk in hunne kelders. Wy denken dat op 15 dezer maend, zy integendeel, hunne vensters zullen geopend hebben het ooggewapend met een berookt glas, en het wonder met eene loffelyke nieuwsgierigheid zullen komen aenschouwen terwyl de vermindering van het daglicht de fyne werkzaemheden onderbreken zal.

De oorlog in de Krim.

De russische bladen bevatten eene opgaef van Rusland verliezen in den oorlog der Krim.

In Sebastopol heeft men na het bombardement maer 14 huizen gevonden die niet beschadigd waren. Alles was er zoo plat geschoten da vele eigenaers hunne oude bezittingen niet meer juist hebben kunnen aenwyzen.

Te Kertch waren maer 380 bewoonbare huizen meer ; 50 huizen lagen half in puin ; 442 waren geheel vernield en van 607 andere gebouwen bleef geen spoor meer overig.

Van de 1796 huizen en gebouwen waeruit Eupatoria bestond, zyn maer 895 aen de vernieling ontsnapt ; 426 zyn er tot op den grond afgeschoten ; 475 half.

Balaklava, stad welk het minst heeft geleden omdat zy de eerste door de bondgenooten ingenomen was, schat nogtans haer verlies op 1,500,000 roebels.

In heel de Krim heeft men de vernieling bestatigd van 133 domeinen en van 105 tartaersche dorpen.

De smetziekten hebben 415 der ploegdieren doen sterven, aenzienlyke gronden zyn verlaten geweest ; zekere dorpen zyn geheel ontvolkt gebleven.

In het binnenland des schiereilands zyn het de steden Taganrog, Marioupoul, Berdianski en Genitchek, die het meest hebben geleden.

Voor Bessarabië en de gouvernementen van Ekoterinoslaw en van Cherson bedragen de verliezen 12,500,000 roebels.

Men schryft uit Verviers, 12 maert ;

« Sedert eenige dagen sneeuwt het hier geweldig en om zoo te zeggen zonder ophouden. Een persoon die heden de omstreken der Ardennen heeft bezocht, verzekert ons dat in dit treurig land al de gemeenschapswegen afgebroken zyn ; daer zyn plaetsen waer, in het vlakke veld, de sneeuw dry voet en half dik ligt, en het ware gevaerlyk van zich te wagen in zekere holle wegen waer de wind den sneeuw opeengehoopt heeft tot zeven en acht voet hoog. De gemeenschappen, op zekere punten onderbroken, zyn overal zeer moeijelyk, en, hoe weinig het nog duert, zal het eene algemeene ramp worden. Als vergoeding hebben wy geenszins te lyden gehad van de stormweders die, dezer laetste dagen, schier het land door gewoed hebben. »

— Te Walbach, by Smickingen, hebben de bevolkingen zich vermaekt met in het bed van den Rhyn met de kegels te spelen, en de Badeners en Zwitsers, vereenigd onder vaendel-bundels van beide natien, hebben deze ongewoone verbroedering met zangen en feesten gevierd.

Te Bingen, is de Rhyn teruggeweken op 380 voeten van den oever dien hy in zynen gewoonlyken staet bespoelt ; de schippers hebben op eenen steen doen graveren dat zy op 24 february 1858, droogvoets, dezen steen hebben kunnen neêrleggen op eene plaets alwaer men hem misschien niet zal terugvinden dan na verloop van eenige honderde jaren tyds.

Te Baccharach, hebben alle de ambachtslieden zich in het bed van den stroom begeven met de gereedschappen van hunne stielen, en daer hebben slotmakers, schrynwerkers, kuipers, kleermakers, schoenmakers, parruikiers, boekbinders, zich aen 't werk gesteld, en byna eenen geheelen dag gevrocht op den grond die gemeenelyk door de waters van den Rhyn overdekt is. De vleeschhouwers hebben ter plaets eenen os en aen kalf geslagt, het vleesch is op staenden voet gebraden en de rookende stukken zyn uitgedeeld geworden aen alle degenen die aen die aerdige plegtigheid deel genomen hadden.

By Stolzenfels is in 't midden van den stroom eene steenrots blootgesteld geworden, waeruit eene overvloedige bron van zuerachtig minerael water spruit.

By Keulen heeft men overschotten van oude wapeningen gevonden op de zandbanken die den Rhyn heeft blootgelegd.

Een belangryke vond is gedaen in den Rhyn, by Xanten ; 't is een bronzen standbeeldeken dat de schoonste modellen der romeinsche oudheid herinnert, en van eene volmaekte uitvoering is tot in zyne minste byzonderheden. Xanten, op den linker over van den Rhyn gelegen, op weinig afstands van Kleef, is het oude *Colonia Trajana* of *Troja sanctorum*, waervan zyn naem voortkomt.

Eindelyk, om te eindigen met de ontdekking van overblyfselen die aen een nader tydstip toebehooren, zullen wy zeggen dat, in de nabyheid van Wageningen, in Holland, de Rhyn byna teenemael de booten heeft drooggelegd, waervan, in 1794, de Franschen zich bediend hadden om op dit punt eene brug neêr te slaen, welke de Engelschen in 1795 gepoogd hadden te verbranden. Men is bezig met ze uit het water te halen om het bed van den stroom op te ruimen.

— Een voortvlugtige Negerslaef. — Te Liverpool is verleden donderdag een voortvlugtige negerslaef uit New-Orleans aengekomen. Het blad *Albion* verteft als volgt de lotgevallen diens ongelukkigen, volgens zyn eigen verhael :

Ik heet — zoo zegt hy — Tom Wilson, ben als slaef geboren en sedert dien tyd slaef geweest. Ik ben 45 jaer oud en hoorde toe aen den boomwalperser Henry Fastman van New-York. Ik bleef 7 jaren lang in zynen dienst ; vroeger hoorde ik toe aen den heer Baer, in Mississipi.

By dezen trouwde ik en werd vader van 4 kinderen, waervan er een is gestorven. Op de markt voor 2500 dollars verkocht, werd ik naer New-Orleans gevoerd. Vrouw en kinderen heb ik nooit weder gezien. Kort na myne aenkomst werd ik door den opziener der plantery, genaemd Burks, zwaer mishandeld. Herhaelde malen werd ik met 2 tot 300 zweepslagen gestraft, omdat ik niet handig was in het binden der boomwol. De sporen der geknoopte lederen zweep zyn nog op mynen rug te zien. Reeds vroeger had de opziener in Mississipi eenen ader myns regten arms doorsneden en weder laten toe naeijen, dat gebeurde omdat ik eenmael wederstand had geboden toen men my onschuldig strafte. Anderhalf jaer na myne aenkomst in New-Orleans liep ik weg in de bosschen. Burks met een aental speurhonden, vervolgde my.

De honden hadden my weldra opgespeurd en verscheurden myn ligchaem en beenen met hunne tanden ; Burks kwam nader en schoot my 14 zouthallen in de lenden. Ik lag een week lang buiten kennis. Toen myne krachten weder by kwamen, brandden zy mynen rug met gloeijende yzers en myne beenen met terpentyn geest, om my te straffen. Zy sloegen om mynen hals eenen yzeren ring, dien ik acht maenden lang droeg, en yzeren ringen aen elk been....

Ik werd zeer streng bewaekt. Des ondanks, liep ik acht dagen na Kersmis, in den nacht weg, en verborg my buiten de stad in een hol onder eenen hoop zaegzel. Burks vervolgde my met de honden, doch deze vonden my niet. Ik liep dan voort tot aen het Kalkwatermeir, achter de stad, waer ik my in den boschkant verborg. Dikwerf moest ik op boomen klimmen om de Alligators te ontvlugten. Ik vreesde die echter minder dan de blanken. Om 4 ure 's morgens sloop ik naer de landingplaets, waer ik aen boord der naer Liverpool bestemde stoomboot *Petropolis* werd opgenomen.

BURGERLYKE STAND DER STAD TONGEREN.

van den 12 tot den 18 maert 1858.

GEBOORTENS 2. — 1 jongen, 1 meisje.

HUWELYKEN 0.

STERFTENS 5. — 0 mannen, 1 vrouw, 4 jongens, 0 meisjes

Marie-Engelbertus-Franciscus Stevens, 10 maenden. — Petrus-Willem-Servaes-Hendrik Voncken, 5 weken. — Maria-Eugenia Erents, dienstmeid, ongehuwd geboren te Verviers, 37 jaren. — 2 jongens dood-geboren.

HANDELSBERIGTEN.

TONGEREN, den 18 maert.

Tarwe, *froment*, de zak van 104 kilos.	fr		23-00	af 0,25
Rogge. *seigle*, »	»	95 »	14-00	
Gerst, *orge*, »	»	» »	19-25	
Spelt, *épeautre*, »		een mud »	19-50	op 0,25
Haver, *avoine*, »		75 kilos. »	14-50	op 0,50
Brood, *pain*, den kilo.			0-15	

AUBEL, den 15 maert.

Tarwe, *froment*, den hectoliter		fr.	17-75	
Rogge, *seigle*, »	»	»	12-25	
Gerst, *orge*, »	»	»	15-00	
Haver, *avoine*, »	»	»	8-25	op 0,25

LUIK, den 15 maert.

Tarwe, *froment*, de 103 kilos		fr.	23-25	tot 23-75	
Rogge, *seigle*, »	94 »	»	14-75	tot 15-00	
Gerst, *orge*, »	94 »	»		19-00	
Haver, *avoine*, de 150	»	»	29-00	tot 31-00	op 1,00
Spelt, *Epeautre* de 112	»	»		19-00	op 0,50

HASSELT, den 16 maert.

Tarwe, *froment*, 100 kilos.		fr.	22-30	af 0,50
Rogge, *seigie*, »	»	»	17-10	op 0,20
Gerst, *orge*, »	»	»	21-60	op 0,20
Haver, *avoine*. »	»	»	18-40	op 0,40
Genever, *genièvre*,	»	»	64-00	

BRUSSEL, den 19 maert.

Tarwe, *froment*, den hectoliter		fr	19-21	op 0,44
Rogge, *seigle*, »	»	»	11-14	op 0,12
Haver, *avoine*, »	»	»	7-82	op 0,06

LEUVEN, den 19 maert.

Tarwe, *froment*, de 100 kilos.	fr.	23-03	tot 23-58	
Rogge, *seigle*, »	»	14-32	tot 14-70	af 0,19
Nieuwe gerst, *orge nouvelle*,	»		20-72	
Haver, *avoine*,	»	20-35	tot 20-80	op 0,30
Koolzaed, *graine de colza*,	»		00-00	
Koolzaedolie, *huile de colza*,	»		86-58	af 1,37
Gezuiverde dito, *di o épurée*,	»		91-38	af 1,37
Lynolie, *huile de lin*,			72-83	af 2,06

ÉTUDE DU

Notaire Delvigne, à Tongres.

VENTE

D'ARBRES SAPINS,

A VECHMAEL.

Lundi 22 mars 1858, à 10 heures du matin à la requête des marguillers de la fabrique de l'église succursale de Vechmael,

Le notaire DELVIGNE de Tongres, vendra publiquement sur les lieux :

Quelques beaux et gros arbres sapins, croissants sur le cimetière de la chapelle de Horne-St-Pierre, commune de Vechmael.

A crédit moyennant caution.

VENTE

DE MATÉRIAUX

PROVENANT DE DÉMOLITION,

A MILLEN.

Mercredi 24 mars 1858, à 10 heures du matin, à la requête des marguillers de l'église succursale de Millen,

Le notaire DELVIGNE de Tongres, vendra publiquement sur les lieux, à Millen :

Les matériaux provenant de la démolition de la vieille école au dit Millen.

A crédit moyennant caution.

Gy hebt den jongeling, vervloekt om zyne goddeloosheid ten opzigte der dooden, verschrikt door de vermaledyding tegen hem uitgesproken, den Alcazar zien verlaten ; welnu! thans zyn het Alfons en Bianca, die hun slot al weenende vaerwel zeggen ; zy hebben niet kunnen besluiten in de eenzaemheid te leven, welke de dood en het afzyn van hunne zonen heeft herokkend, en daer verlaten zy hunne schoone wooning om hunnen zoon Gusman, het kind hunner voorliefde, te gaen opzoeken.

Zy zochten langen tyd ; zekeren avond eindelyk kwamen zy op een slot aen, dat zich majesteits vol in de velden verhief, en waervan de talryke en hooge vensters schitterden van licht, gelyk oogen die des nachts waken. De twee edele pelgrims klopten aen de deur van het slot, en zonder hen doen te wachten, werd de valpoort voor hen opgeligt, en de deurbewaerder leidde hen naer de zael der vreemde gasten alwaer de burgvrouw hen welkom heette, en hun den wyn der welkomst bood.

Die burgvrouw was jong en schoon, en alles op het slot kondigde rykdom en luister aen.

» Gy zult hier vernachten, sprak zy tot de twee vreemdelingen, gy zult er rusten zoo lang u zulks zal behagen.

— Oh ! antwoordden de twee reizigers, indien wy hier niet vinden, wat wy heel de wereld door zoeken, dan zal de nacht die dezen zal opvolgen, ons niet by u vinden, herbergzame burgvrouwe.

— Wie zoekt gy dan zoo ? vroeg de slotvoogdes.

— Wat ons aen geluk overblyft, het laetste van onze acht kinderen, onzen waerden Gusman van Almares.

— Gusman ! riep de burgvrouw.

— Wel ja ! Gusman, onzen waerden Gusman !

— Gy zult hem niet meer zoeken.

— Hoe zoo ?

— Gy zyt hier in zyn kasteel.

— Zegt gy de waerheid ?

— By de zaligheid myner ziel ! verklare ik het u nogmaels, gy zyt in de wooning van Gusman van Almares ; ik ben zyne echtgenoote, de gade, welke hy bemint en gelukkig maekt, de vrouw die fier op hem is. »

By die woorden van de gade huns zoons, konden Bianca noch Alfons antwoorden.... Maer zy weenden van blydschap.... Hun hart, zoo lang met droefheid vervuld, was op het punt te breken door de ontroering, die het had getroffen. . . . . .

In het uigestrekte kasteel waren zeer schoone kamers, ryk versierd met behangsels en oostersche tapyten ; doch, volgens de gewoonte van den ouden tyd, om den vader en de moeder van haren gemael meerder eer aen te doen, zegde de burgvrouw tot hen ; « Het is in myne kamer, in myn bed, in dat van Gusman, dat gy zult slapen : indien ik een beter, een ryker bed had, zoude ik het u aenbieden ; want, voorwaer, ik wil u eeren gelyk mynen eigen vader en en myne eigene moeder. »

— Gelyk de gade van Gusman het had gewild, het had gezegd, werden hare twee gasten geleid naer de kamer van den heer, de kamer welke men den prinsen en koningen aenbood, wanneer zy door de streek trokken.

—

Het was geen nacht meer, doch ook nog geen dag, wanneer een ruiter voor de poort van het kasteel aenkwam. De krygsman, die op den toren wacht hield, heeft den stap van het paerd gehoord : *Wie daer?*

Een welgekende stem heeft geantwoord ; de valbrug is aenstonds neêrgedaeld ; de vleugels der eiken poort, geheel met dikke nagelkoppen bedekt, hebben op hunne duimen gerold en de valpoort is opgeligt geworden voor den opperleenheer, want by was het.

Alles was in duisternis en rust gedompeld ; en het licht, dat den hemel begon te kleuren, was nog zoo zwak, dat het nog slechts zeer onduidelyk de voorwerpen liet onderscheiden.

Het ongeduld, waermede Gusman zich naer zyne gemalinne spoedde, was zeer groot ! Ras is hy den trap opgeklommen, die naer zyne kamer leidt, en daer treedt hy die binnen, daer ligt hy de bedgordynen op.... O gruwel ! o hoon ! o wraek ! Een man, een vreemdeling rust er nevens eene vrouw.... Hy neemt ze voor kwaeddoeners, die, vooraleer zich van dit bed meester te maken, zyne weerlooze gade hebben moeten vermoorden. In de halve duisternis heeft hy enkel dat gezien.... en zyn arm, sneller dan de bliksemschicht, heeft reeds tweemalen getroffen. Tweemalen heeft zyn zwaerd het bloed doen stralen ; tweemalen heeft Gusman gedood, en zyne slagtoffers hebben den tyd niet gehad hunnen doodstryd te reutelen ; zy zyn eensklaps van de stilte des slaeps tot de stilte des doods overgegaen.

Na die dubbele wraek grypt eene zoodanige siddering, een zoo groote schroom Gusman aen, dat hy geen' blik op degenen durft werpen, welke zyn zwaerd heeft getroffen. Hy vlugt, vlugt als een laffe moordenaer ; terwyl hy zich uit de kamer verwydert, alwaer het bloed stroomt, herhaelt hy, om zyne ziel gerust te stellen : » myne wraek was regtvaerdig ; ik had het regt hunnen moedwil in hun bloed te wasschen.... Ik heb slechts dat gedaen.... van waer dan die schroom, die wroegingen? »

Van waer? Ah ! Hy gaet het vernemen.

Nauwelyks heeft hy, in zyne ontroering, den drempel zyner wooning overschreden, waervan hy zich voor altoos wilde verwyderen, als van eene plaets van bloed en moord... wanneer hy op weg, digt by het kasteel, zyne zachte en teedere gemalin, schoon en kalm als een' engel, ontmoet, die uit de vroegmisse komt, en de armen naer hem uitstrekt, zeggende : *Wat hebt gy lang getoefd weêr te keeren, myn welbeminde Heer?*

Begoocheling dat gezigt, denkt Gusman, zy is het niet, neen... Zy hebben ze gedood, het is hare schim, haer geest !

Doch zy is tot hem genaderd, zy heeft hare armen geworpen om den hals van haren echtgenoot, stom van verbaesdheid, onbewegelyk als een marmeren beeld... Eindelyk ontsnappen aen de hygende, benauwde borst van Gusman deze woorden :

» Spook, dat my in uwe armen drukt, wie zyt gy? Indien gy de geest zyt van myne geliefde gade, zeg my wat laffe moordenaers met uw bebloedlyk hebben gedaen ?

— Uwe gade, o geduchte heer, gelyk gy ziet, is niet vermoord geworden, zy leeft om u te beminnen.

— Wie zyn dan de slagtoffers, welke myn arm daereven trof?

— Wat vraeg gy?

— Wien hoort het bloed toe, dat nog van mynen degen druipt ?

— Bloed?

— Ja, bloed dat ik gestort heb.

— Groote God !

— Wie gy ook zyt, hemelsche geest of sterfelyke vrouw, spreek, welke man had den drempel myner kamer durven overschryden en zich in myn bed te slapen leggen ?

— Uw vader.

— En de vrouw die by hem lag ?

— Uwe moeder.

— Welnu, vermaledyding! vermaledyding op u, of liever, vermaledyding ! vermaledyding op myn hoofd verwezentlyk... zoo heb ik dan toch de voorspelling vervuld van den man des kerkhofs.... zoo ben ik dan toch een vader- en moedermoorder !...

—

By den Alcazar van Segovië bevindt zich eene brug, op eene diepe gracht geworpen, tusschen het kasteel en de stad... Zekeren dag kwam aldaer een man; hy wees aen een' werkman een der torentjes van den grooten vierkanten toren, en sprak tot hem : » gy moet dat afbreken, het is dat van Gusman den vervloekte, het onteert dien edelen toren.

Toen nu de metsers aen het werk waren, en de steenen begonnen te vallen, wierp zich de vreemde, die een van de acht torentjes deed afbreken, van de leuning der brug in de zwarte diepten des afgronds.

Sinds dien dag heeft de toren van den Alcazar van Segovië maer zeven torentjes meer.